

σεις ἐγίνοντο καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ οὐ μόνον χάριν ἐπικρατήσεως πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ταπεινότερους ἢ καὶ αἰσχροτέρους ὥς ἐν Μυτιλήνῃ, ἐν Φωκίδι, ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἑρετρίᾳ, ἐν Θήβαις δι' ἀποτυχίαν γάμου, δι' ὕβριν, διὰ κλοπὴν τῶν κοινῶν ἢ καὶ δι' ἔτι βδελυρωτέρας πράξεις (Ἀριστοτέλους Πολιτικ. Ε, 1303b—1314a), ἀλλ' ὅμως τῶν πολιτειῶν αἱ πλείους σωφρόνως καὶ ἀδιατάρακτοι διήγον, ἐπειδὴ οἱ πολῖται αὐτῶν ὑπὸ τῶν γονέων, ὑπὸ τῶν ἱερέων, ὑπὸ τῶν ἀγράφων νόμων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐλευθέρως συνερχομένου, ψηφίζομένων ἐκ παίδων ἐδιδάσκοντο τοὺς θεοὺς νὰ σέβωνται, εἰς τοὺς νόμους νὰ πείθωνται, νὰ προσφέρωνται εὐλαβῶς πρὸς πᾶν τὸ ἄξιον σεβασμοῦ καὶ τιμῆς.

Εὐσέβεια.

Θέλετε νὰ γνωρίσητε, ἂν λαὸς τις θὰ ζήσῃ καὶ θὰ διαβιώσῃ εὐκλεῆς, ἐξετάσατε πῶς ἔχει ὁ σεβασμὸς αὐτοῦ πρὸς τὸ θεῖον. Θεῖον δὲ λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν θεοὺς αἰμοχαρεῖς ὥς ὁ τῶν ἀρχαίων Μεξικανῶν Βατὰν ἢ ζυφοκεφάλους ὥς οἱ αἰγυπτιακοί, ἢ γελοίους ὥς ὁ περσικὸς Μίθρας, ἀλλὰ θεοὺς σοφοὺς καὶ μελιχίους, σοφῶς καὶ εὐμενῶς κυβερνῶντας τὸν κόσμον, ὑπὸ κάλλους καὶ νεότητος καταλαμπομένου, ἐλευθέρως τοὺς ἀμαρτάνοντας καὶ διὰ τῆς συνετῆς διοικήσεως τοῦ σύμπαντος διδάσκοντας εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἐπιτηδεύειν πᾶσαν ἀρετὴν. Τοιοῦτους θεοὺς τιμῶντες οἱ ἀνθρωποὶ εὐδαίμονοισιν, παραγγελλόμενοι νὰ πείθωνται εἰς πολιτείαν σώφρονα ἐλευθέρως κατασταθεῖσαν, νὰ τάσσωνται ὑπὲρ αὐτῆς μετὰ πεποιθήσεως ὅτι οἱ ἀγῶνες αὐτῶν θὰ ἔχωσι τέλος τὴν νίκην, ἐπειδὴ παραστᾶτας συμμαχοῦντας ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τοὺς θεοὺς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ποιοῦσι καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς εἰρήνης.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐν πολέμῳ μὲν καὶ οἱ ἥρωες πάντες ἀπὸ τοῦ Περσέως μέχρι τῶν κατὰ τῆς Τροίας στρατευσάντων καὶ μέχρι τοῦ Ἀριστομένους (Ὁρα Εὐσέβεια καὶ Ἀνδρεῖα Πάτρια ἔτους Θ' ἀρ. 11—44) καὶ οἱ ὕστερον κατὰ τὰ Μηδικὰ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος κατάρθουν τὰς νίκας διὰ τῆς ἀκιδιθλεύτου πρὸς τὸ θεῖον τιμῆς, ὥς ὁ Ἡρακλῆς οὐ μόνον ναοὺς εἰς τιμὴν τῶν θεῶν ἀνίδρυε μετὰ τὰς νίκας, οὐ μόνον ἱερεῖς σεμνοὺς δαφνηφόρους τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος ἐν τῇ πατρίδι του ταῖς Θήβαις ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἀετιμῶρει ἄλλους ὅσοι ἀσεβεῖς ἦσαν πρὸς τοὺς θεοὺς. Οἱ Μακεδωνομάχοι ἐκεῖνοι οἱ τετραπῆχες πορευόμενοι εἰς τὴν μάχην, ἐν ᾗ ἐζήρχοντο τῶν Ἀθηνῶν, εἶδον, πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Ὑμηττοῦ ἀνατέλλοντα ἥλιον στραφέντες, τὸν ναὸν τῆς Ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος*. Καὶ ἐστάθησαν, ἐστράφησαν πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς θεᾶς πάντες καὶ θέσαντες παρὰ πόδα τὰς ἀσπίδας ἔτειναν τὰς ἀμμαῖας χεῖρας αὐτῶν ἐπικαλούμενοι τὴν ἐπικουρίαν τῆς κυνηγέτιδος θεᾶς, ἐν ᾗ οἱ στρατηγοὶ ὑπισχνοῦντο μεγάλας θυσίας, οἱ δὲ ἱερεῖς ἔκαλον στατήρας λιβανωτοῦ ἐπὶ τινος παρὰ τὴν ὁδὸν ἰδρυμένου βωμοῦ.

Βυζάντιον—Ἐπανάστασις.

Εὐσεβεστάτοι δὲ ἦσαν καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς Βυζαντιακοὺς οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὥς ὁ Ἡράκλειος φέρει, κατὰ τῶν Περσῶν ἐπερχόμενος, πρὸ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ τὴν εἰκόνα Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, ὥς ὁ Τσιμισκῆς ἀπὸ τῶν Ἀράβων λάφυρα ἀπάγει ἁγία λείψανα, ὥς ὁ Παλαιολόγος ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ τὴν νύκτα τὴν πρὸ τῆς ἀλώσεως παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ κραταιώσῃ αὐτὸν εἰς τὴν υπερτάτην ὑπὲρ τοῦ γένους θυσίαν. Καὶ οἱ κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν καὶ κατὰ τὴν Μεγάλῃν Ἐπανάστασιν μας πατέρες ἡμῶν, πρὸ τῶν μαχῶν, πρὸ τῶν κινδύνων, πρὸ τῶν μαρτυρίων ἐπεκαλοῦντο τοῦ Χριστοῦ μας τὴν βοήθειαν κατὰ τῶν ἀπειροπληθῶν καὶ ἀγρίων πολεμίων. Ὁ κηπετὴν Τόσκας πρὸ τινος μάχης ἐν

Μακεδονίᾳ στρεφόμενος πρὸς τὴν ἐπὶ τινος κορυφῆς ἐκκλησίαν τοῦ προφήτου βαῶ:

«Βόηθα ἅγιε Ἥλια, ἀπ' τὴν Βελβενδὸ κι' ἀπὸ τὴν Σαμαρίνα τοὺς Τούρκους νὰ σκοτώσωμε τοὺς ἐχθρούς τῆς πίστεώς μας, ποὺ σφάζουνε τὰ δέξερια μας κι' ἀρπάζουν τὰ παιδιὰ μας, ἐπὶ δὲ τοῦ ἱστοῦ τοῦ πρὸς τὴν πύρραν τοῦ πλοίου τοῦ Μισούλνι ὑπῆρχε προσηλωμένος σταυρὸς ἔχων τὰς ἐπιγραφὰς «Σταυροῦ τύπος, ἐχθρῶν τρόμος».

Ναοί. Πομπικαὶ ἑορταί.

Ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ μόνον οἱ κατὰ τὸ Βυζάντιον αὐτοκράτορες μας καὶ ἄλλοι ἐτίμων τὸν Θεὸν διὰ μεγαλοπρεποῦς καὶ δι' ἀρρήτου κάλλους καὶ σεμνότητος ἱεροτελεστιτικαῖς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου ναοὺς ἱδρουν πλουσιωτάτους λήτῃ καὶ ὁ Παρθενῶν, καὶ ἀγάλματα τῶν θεῶν κάλλους καὶ μεγαλείου θεοειδούς, καὶ πομπὰς καὶ θυσίας ἐτέλουν σεμνότητος καὶ κομψότητος καὶ ἑορτᾶς, ἐν αἷς τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ ἡ Εὐγένεια, ἡ Χάρις καὶ ἡ Ἀρμονία.

Τῶν Παλαίων καὶ τῶν Νέων

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα. Ἀνέκαθεν κατενοήθη ὅτι ὁ χωρῶν πρὸς τὸν κίνδυνον, ὁ βαλὼν πρὸς τὸν θάνατον, ὁ ἀφίνων ὀπίσω αὐτοῦ μορφᾶς ἀγαπητᾶς, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἴσως πλέον θὰ ἐπαινῶνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ γλυκύτερου καὶ ποθεινότερου ἔχει ἀνάγκην ἐμφυχώσεως διὰ ν' ἀπαρνηθῇ ἐντελῶς τὸν ἑαυτοῦ πάθειαν τοῦ σώματος. Ὅσον ἀμείλικτος καὶ ἂν εἶναι ἡ πενθήσει του τὸν ὀπλίτην, ὅσον καὶ ἂν καθιστᾷ αὐτὸν μηχανὴν πῦρ διὰ νὰ κινηθῇ τελεσφόρος ἢ μηχανὴ ἐκείνη, πρέπει ἐν τὸς τοῦ νευροσπάστου ἐκείνου νὰ ἐμφυσηθῇ ψυχὴ διὰ νὰ ἀνδραγαδήματα. Ἀπαιτεῖται μόνον δὲν ἀρκεῖ νὰ διαπρῶνται οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἐνθεώρουν ὡς ἐπιφοίτησιν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐνθέους ἀπεκάλουν τοὺς ὑπ' αὐτῆς κατελιγμένους ὁ ἐνθουσιασμοῦ ὠθεῖ πρὸς τολμήματα οὗτος δημιουργεῖ τοὺς ἥρωας.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Μ. Π. ε. ρ. α. β. Εἰδικὴ ὑπηρεσία θ' ἀναλάβῃ διανομὴν τῶν γράφων ἐν χειρῶν. — Χρ. Σ. Ε. ν. τ. α. ὁ θ. α. Ἐὰν ἀνηγγέλετε ἄλλοι λαγὴν διευθύνσεως τὸ λάθος δὲν θὰ συνέβαινε. — Κ. Κ. Σ. ὁ ρ. ο. ν. Ἐὰν δημοσίευσαι γίνεται ἅμα τῇ λήψει. — Α. Κ. Λ. ἀ. ρ. ι. σ. α. ν. Μ. Ὁ δ. η. σ. σ. ὁ ν. Τιμ. Ν. Ν. Ν. Ὑ. ὁ ρ. κ. η. ν. Γ. Α. Β. ο. ὁ φ. φ. α. λ. ο. ν. Ζητηθέντα ἐστάλησαν. Διευθύνσεις ἡλλάγησαν. — Α. Λ. Δ. Χ. α. λ. κ. ι. δ. α. Ἐνεγράφητε ἅμα τῇ λήψει εἰς τὸν εἰδικὸν κατάλογον.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ
Καθ' ὅλην τὴν τριμηνίαν (Ὀκτωβρίου — Δεκεμβρίου) θέλουσι διατεθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτελεστικῶν ἔργων φύλλων τῶν «Πατριῶν», ἐξ ὧν ὑπάρχοντες βαθμοὶ δημοδίων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν παντῶν καὶ τῆς Κρήτης. Ἡ ἀποδοτὴν θὰ γίνῃ δωρεὰν καὶ ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελευτῶν, ἐπὶ ἀπλῇ διὰ δελταρίου αἰτήσεως, περιλαμβανοῦν τοῦ αἰτοῦντος καὶ τὴν ὑπογραφήν καὶ διενεῖν διανομὴν καθηγητοῦ ἢ διδασκαλίου, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὀχολογίου καὶ τῆς τάξεως ἐν ᾗ θὰ γίνῃ αὕτη. Ἡ Διεύθυνσις τῶν «Πατριῶν»

* Ὁπου ἴσως ὁ Προφήτης Ἥλιος ὑπὲρ τὸ Στάδιον.